

Bryssel den 7 juni 2019
(OR. en, it, de)

9313/19
ADD 1 REV 2

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0105(COD)**

**CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Utkast till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om fastställande av bestämmelser för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott och om upphävande av rådets beslut 2000/642/RIF (första behandlingen) – Antagande av lagstiftningsakten – Uttalanden

Uttalande från Italien

Italien stöder syftet med förslaget till direktiv vad gäller användning av finansiell information inte endast för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism utan också i fråga om andra allvarliga brott.

Trots att man i den slutliga texten har tagit hänsyn till vissa av våra synpunkter och således i skälen hänvisar till behovet att i samband med genomförandet av rättsakten beakta karaktär, uppgifter och rättigheter enligt nationell rätt, upprepar Italien sina betänkligheter avseende införandet av specifika skyldigheter för medlemsstaterna.

Italien har under hela förhandlingsprocessen uttryckt att landet föredrar större flexibilitet i genomförandet av direktivets bestämmelser.

Uttalande från Tyskland

Tyskland stöder generellt målet för utkastet till direktiv, nämligen att förbättra åtkomsten till information för finansunderrättelseenheter (FIU) och offentliga myndigheter som ansvarar för att upptäcka, utreda eller lagföra brott, intensifiera samarbetet mellan de behöriga organen och mer allmänt stärka de finansiella utredningarna. Tyskland har emellertid betydande reservationer mot enskilda bestämmelser i kompromissförslaget, i synnerhet definitionen av *brottbekämpningsrelaterad information* i artikel 2.6 och bestämmelserna i artiklarna 9 och 10 samt skäl 22, vilka inte ingick i det rådsmandat för trepartsförhandlingar som fastställdes den 21 november 2018. Vi anser att detta kompromissförslag innebär stora försämringar jämfört med rådets mandat och delvis även jämfört med kommissionens förslag.

För Tyskland är det särskilt viktigt att det inte finns någon möjlighet för enskilda organ att kringgå kraven vad gäller datainsamling. Det finns emellertid nu en risk för detta eftersom definitionen av *brottbekämpningsrelaterad information* i artikel 2.6 ii inbegriper data och information som den anmodade myndigheten först skulle behöva samla in. Enligt lydelsen i utkastet till direktiv saknar det dock relevans huruvida den begärande myndigheten har rätt att själv direkt samla in dessa data eller inte.

Artikel 9 innehåller en bestämmelse om unionsomfattande informationsutbyte mellan FIU som inte är förenlig med penningtvättsdirektivet [direktiv (EU) 2015/849], särskilt artiklarna 32 och 53. Rådets juridiska avdelning hade redan i ett skriftligt yttrande om kommissionens förslag uttryckt sin oro över motsägelserna mellan artikel 9 och penningtvättsdirektivet (yttrande av den 12 oktober 2018, ST 13100/18). Den nuvarande bestämmelsen i artikel 9 undanröjer inte dessa motsägelser. Denna bestämmelse fastställer specifika krav för ett informationsutbyte mellan FIU som går utöver dessas ansvarsområde enligt unionsrätten och som således inkräktar på medlemsstaternas frihet att utforma sina nationella FIU i enlighet med de egna rättssystemen. Dessutom fastställs i bestämmelsen vissa specifika krav när det gäller informationsutbyte som rör terrorism eller organiserad brottslighet, trots att man i unionsrätten genom penningtvättsdirektivet och detta utkast till direktiv inte närmare specificerar dessa begrepp eller ger någon motivering till att FIU får behörighet att bekämpa sådana brott eller gör någon åtskillnad mellan detta informationsutbyte och andra instrument för informationsutbyte på det polisiära och rättsliga området.

I artikel 10 föreskrivs ett informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater, vilka i enlighet med artikel 3.2 utses av respektive medlemsstat. Härvid ger artikel 3.2 medlemsstaterna stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att utse dessa myndigheter, vilka även kan utses på decentraliserad regional nivå och kan ha mycket olika uppgifter, samtidigt som medlemsstaterna förpliktas att underrätta kommissionen om sina myndigheter inom fyra månader från dagen för införlivande. Däremot krävs det enligt artikel 10 att medlemsstaterna redan inom tidsfristen för införlivande upprättar ett unionsomfattande utbyte mellan dessa myndigheter som ännu inte har utsetts. Medlemsstaterna skulle således vara rättsligt bundna att genomföra ett informationsutbyte på det känsliga området finansiell information, samtidigt som de överlämnar viktiga beslut åt andra medlemsstaters (framtida) skönsmässiga bedömning.

Genom den uttryckliga hänvisningen till inrättandet av en EU-FIU som ett exempel på en mekanism för samordning och stöd, avviker skäl 22 från den utvärderingsuppgift som beskrivs i artikel 65 i penningtvättsdirektivet och som ännu inte har genomförts.

Dessutom verkar de specifika dataskyddsbestämmelserna i kompromissförslaget inte vara samstämmiga i systematiskt hänseende, i den mån direktiv (EU) 2016/679 ska kunna tillämpas parallellt med direktiv (EU) 2016/680.

De ovannämnda bristerna gör det mycket svårare för medlemsstaterna att säkerställa ett fullständigt, korrekt och i synnerhet rättssäkert införlivande av direktivets bestämmelser. Tyskland anmäler därför reservationer och kan inte godkänna det föreliggande kompromissförslaget till utkastet till direktiv.
